

Testvéreim! Ha azt akarjuk, hogy most valóban pünkösöd legyen, s az belekapcsolódjon életünk sodrába, engedjük ezt a jézusi lelket kibontakozni magunkban! Döntéseinkben ne a test hangjaira, hanem a lelkünkben felcsendülő jézusi szóra hallgassunk. Figyeljünk erre tudatosan, hogy legyen ünnep a pünkösöd s legyen pünkösöd az életünk. Ámen.

A SZENTLÉLEK

Jóel 3,1

Pünkösöd értelmét a világon először Jóel próféta adta meg. A felolvasott bibliai versben azt írja, hogy: "Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak."

Isten kitölti az Ő lelkét mireánk: ez a pünkösöd mondanivalója. De hogyan történik ez? Erre adjunk választ! Gondolatainkat három kérdés köré csoportosítjuk:

- Mi a szentlélek?
- Miképpen tölti ki azt Isten reánk?
- Mi a következménye?

1. Mi a szentlélek? - Erre a kérdésre ilyen válaszok hangzanak el: Isten ereje, lelke, jóra való segítsége, az igazság lelke stb. Hasonlatokkal tűznek, szélnek, kettős lángnyelveknek, galambnak mondhatjuk, a bibliai pünkösdi elbeszélés alapján. Ezeknek a meghatározásoknak, hasonlatoknak közös vonásuk és hibájuk, hogy Istennek egy-egy tulajdonságát emelik ki, elszakítva azt Istentől, s annak adva egy külső nevet: szentlélek. Pedig a tulajdonságot nem lehet és szabad elszakítani a tulajdonságot hordozó alanytól. Például: előttünk egy csokor gyöngyvirág; illata kellemes, csodálatos. Azt nem lehet elszakítani a virágtól, hogy van külön virág, és létezik külön illat. A kettő egy. Vagy vegyük az igaz embert példának. Nincs külön ember és külön igazság. Ez esetben az igazság az ember tulajdonsága. Istennel is így vagyunk. Isten lélek! Ezért nem szakíthatjuk el: külön Isten, külön isteni lélek. Isten a mindenség teremtője és fenntartó ereje. Ezek tulajdonságai neki, amelyeket nem lehet elszakítani tőle, s önálló életre bocsátani.

Mi tehát akkor a szentlélek? Maga Isten. Csak más néven, régiesen kifejezve.

Képzeld el az embert: mikor a gyárban dolgozik, úgy hívják - munkás; gyermekeivel játszik - apa; feleségét öleli - férj; fegyverrel kezében - katona. Egy és ugyanazon ember, csak több néven, aszerint, hogy milyen szerepet tölt be.

Isten is, mikor tetten érjük a teremtésben: teremtő. Mikor tombol a vihar, cikáznak a villámok: hatalmas Úr. Mikor betegén hívjuk: orvos. Mikor pedig fellelkesít, lelket önt belénk, tette sarkall, akkor: szentlélek. A Bibliában 30 féle neve van Istennek, de közülük ez a legkifejezőbb: szentlélek.

Az ember akkor munkás, amikor belép a gyárba; akkor tisztviselő, amikor az irodába lép; akkor katona, amikor őrségbe lép. Isten is akkor szentlé-

lek, amikor lelkünkbe lépik. Bibliai nyelven, amikor belénk ömlik. Jóel próféta: "Kitöltöm majd lelkemet..."

Láthatjuk, hogy a szentlélek nem valami Istenen kívülálló, önálló személy vagy hatalom, hanem maga Isten az Ó legdrágább szerepében: a belénk való ömlésben, a velünk való kapcsolatában.

Karácsony Jézus ünnepe, az őszi hálaadás a földműves ünnepe, november 15 Dávid Ferenc ünnepe. Kell legyen Istennek is egy ünnepe, s az nem más, mint pünkösöd.

2. Miképpen történik a kitöltés? A szóból induljunk ki: kitöltés. Azt töltjük ki valamivel, ami üres. Ha pénzt kapunk, s üres tárcánkba tesszük, a pénz kitölti azt. Ha gyermekünk, élettársunk, szülőnk eltávozik valahová, olyan üres lesz a ház. De amikor visszajönnek, kitöltik azt. Ha egy vasárnap nem megyünk a templomba, olyan üres a lelkünk. Ha megyünk, betelik ez az úr. A fizika szerint az ürességnek szívó hatása van. A költészet szerint az üresség kitöltés után kiált.

Ilyen üresség támadt a tanítványokban is húsvét után. Ezt az ürességet maga Isten töltötte ki személyesen, közvetlenül. Jézust elpusztítottatok, megöltétek, megtagadtátok, elárultátok, de helyette jöttem én, ki sokkal nagyobb vagyok nálánál. Amit ő nem tudott megtenni veletek, megteszem én: betöltöm a fájó ürességet bennetek.

A kertész palántált. Egy kis növény kiszáradt. Helyében üresség támadt, ami izgatta, hogy betöltse. A lélek is így van. Ha hiányzik egy-egy jó tulajdonságunk, a helye megvan üresség formájában. Kell, hogy bántson, fájjon, izgasson. Ha nem fáj, nem jön el...

Istennek is fáj, Őt is bántja... Tűr, de aztán végül eljön, hogy kitöltse az úrt. Néha lassan jön, csendes járással, mint a csendes eső, máskor viharosan, mint az első pünkösödkor is, de jön!

3. Mi a szentlélek kitöltésének eredménye? A válasz egyszerű:

a) Birtokába jutunk annak, ami nem volt meg a szívünkben. A tanítványok szívében nem volt bátorság... Hány ember van közöttünk, kinek nincs a szívében jóság, csak a helye; nincs hit, csak a helye; nincs igazi szeretet, csak a helye. Kitöltetnek. Kinek bátorság kell, azt kap; kiből a jóság, hit, szeretet stb. hiányzik, azzal töltetik ki.

b) Öröm, megnyugvás. Minden kitöltés örömet, megnyugvást, kielégültséget vált ki.

c) Többek leszünk, erősebbek leszünk. Meg tudjuk tenni azt, amit addig nem tudtunk. Gyökeresen megváltozunk: ha addig gyűlölködtünk, most szeretünk; ha addig féltünk, most bátrakká válunk... Felülmúljuk magunkat. Fel-fokozódunk, meggazdagodunk Istennel.

Így pünkösöd nem más tulajdonképpen, mint Isten látható, tapasztalható belépése az életünkbe; az Istennel való meggazdagodásunk, kiegészülésünk, kitöltetésünk ünnepe.

Íme a három kérdés: Mi a szentlélek? - Maga Isten, amikor közvetlenül hat ránk. - Miképpen töltetünk ki? - Úgy, hogy üresség, hiány támad bennünk, amit maga Isten tölt be a szükség szerint. - Mi a következmény? - Gyökeres megváltozása életünknek.

Testvéreim, tartsunk önvizsgálatot! Vegyük számba, mi hiányzik az életünkben, milyen ürességek sírnak a lelkünkben? Fáj-e, hánt-e ez az üresség, hiány? Tárjuk ki őszintén a lelkünket magunk és Isten előtt, s higgyük őszinte hittel, hogy Ő jön és betölt. Ámen.

SZÉKELY LÁSZLÓ

KÖTÉSEK

Mt 18,18

Különbözőképpen éljük az életet, aszerint, hogy miként értékeljük s mi-nek tekintjük azt.

Van, aki elődei anyagi helyzeténél fogva átsétál az életen, mint egy ragyogó palotán. Van, aki súlyos anyagi gondokkal küzd és szűkre szabott évtizedeit munkában, állandó áldozathozatalban és nélkülözésben tölti el. Van, aki játéktérnek tekinti az életet, közben ő maga is, festett bohócként, szerepet játszik szüntelen, szavakkal, szívekkel, becsülettel, ígérettel, erényekkel s erkölcsökkel, csak hogy felszínen maradhasson. Van, aki az áldozathozatalra legjobb alkalomnak véli az életet s lemondva minden földi örömről, a vezeklés kolostoraiba vonul, s a "memento mori" jelszavával készül az üdvösségre. Van, aki kozmopolitaként a világ vándora. Nyugtalanul hajszolja magát új partok, friss vágyak és érvényesülések felé, aki sehol sincs otthon és mindenütt gyökértelen.

Nem áll jogunkban ítéletet vagy elmarasztaló véleményt, dicséretet vagy helyeslést mondani egyik felfogás és gyakorlati módszer felett sem. De úgy véljük, hogy aki a tiszta jézusi kereszténység követője, a felvilágosult hit- és életfelfogás tanúságtevője, az szilárdan megáll a lét alapját és szüntelen fejlődését képező erkölcsi értékek védelmének álláspontján, azok ápolásának és gyarapításának gondolata és gyakorlata mellett. Életének van tartalma, nemes célja, s küzdelmes munkája nyomán felsőbbrendű elégtétel fakad. Aki érti a múlt idők szavát, felméri a jelen értékeit és számot vet - józanul - a jövő kívánalmaival, az az ember gyökeret eresztett a jézusi gondolat szellemvilágában s a vallásos élet termőtalajában. Törvény az is, hogy minél mélyebbek a talajban a fának gyökerei, tomboló viharban, pusztító szélben szilárdabban, biztonságosabban dacol a vésszel és a mostoha idővel.

Ez a kötés pedig szétszakíthatatlan, mint az evangéliumi szeretet, síríg tartó, mint az eskü alatt fogadott hűség, feddhetetlen, mint a hófehér lelkiismeret. Ez az elkötelezettség - a fennkölt, felelősséggel gondolkozó és érző ember számára - gyönyörűsége igá és könnyű teher, elszakadás a könnyelmű élet talajából és vállalása a felsőbbrendű világ értékei ápolásának és megőrzésének.

Sokszor viharos, de mindig küzdelmes, nem mindig napsütéses, de sokszor vajúdó életünk folyamán érezzük, hogy elszakíthatatlanul ehhez a föld-